

калъ момчетата си въ селската църква, ударилъ тържествено камбаната и обявилъ народното възстание. Начело на народа застаналъ той съ сина си. Свещеницитѣ извършили молебень за успѣхъ; отъ църквата била извадена хубава хоругва и осветена за народно бойно знаме. Всички дали клетва и цѣлували кръста и евангелието. Дѣдо Филю билъ войвода и командиръ. Той заповѣдалъ да се направятъ окопи около селото и да се заематъ пжтищата при с. Градница въ устието на р. Видима. Йонко Карагѣзовъ дигналъ дружината си и заелъ устието на р. Видима при с. Дебнево и цѣлата рѣчна долина до Ново село. При Дебнево Карагѣзовъ поставилъ две дървени топчета.

Батошевци укрепили тѣснинитѣ къмъ селата Дерелий, Сърбеглий и Душево. Така че всички пжтища по рѣкитѣ Росица и Видима били заети и укрепени. Тука, въ това затулно и укрепено мѣсто, като опрѣли гърба си на гордата Стара-планина, народнитѣ възстаници смѣтали да събератъ до 2-3 хиляди борци и да си осигурятъ свое свободно царство, въ което дълго време да се защищаватъ, докато бжде освободена цѣла България.

За столица на новата държава било избрано Ново село, което е добре закжтано по рѣка Острецъ, притокъ на р. Видима, и недостжпно за враговетѣ.

На 3 май, когато въ дрѣновския манастиръ се водѣли страшни боеве, Цанко Дюзтабановъ стигналъ съ дружината си въ с. Батошево. Въодушевението и радостта на габровци и батошевци били безкрайни. Надеждитѣ на всички, че ще възтържествуватъ надъ тиранина турчинъ били голѣми. Дюзтабановъ поелъ общата команда и опредѣлилъ планъ на защитата.